

grønlandske landsstyre, i øvrigt vil give sit samtykke.

Vi har altså fra Kristeligt Folkepartis side valgt at give Grønland, kunne man godt sige, det afgørende ord i denne her sammenhæng, en de facto vetoet over for projektet. Det er overhovedet ikke i strid med grundloven eller noget som helst andet at ville komme med en sådan politisk tilkendegivelse, og det er altså, hvad vi har gjort fra Kristeligt Folkepartis side, og det vil vi fortsat gøre.

Kl. 12.05

Men vi glæder os selvfølgelig over, at det er lykkedes den danske regering at opnå en forståelse med landsstyret om et forhandlingsudspil over for USA, som altså også omfatter en fornyelse af forsvarsaftalen af 1951. Det sidste har været vigtigt for Grønland, og det har det også været for Kristeligt Folkeparti.

Forsvarsaftalen af 1951 afspejler overhovedet ikke virkeligheden, som den er i dag, og da slet ikke rigsfællesskabet, sådan som det fungerer, nemlig som et samarbejde mellem ligeværdige partnere, i denne her forbindelse også Danmark og Grønland imellem.

Derfor er det tilfredsstillende, at denne forståelse med landsstyret er opnået fra regeringens side, og at det også er på den baggrund, at en forhandlingsproces mellem Danmark og Grønland på den ene side og USA på den anden side kan indledes, ikke kun om en fornyelse af forsvarsaftalen af 1951, men altså også om en opgradering af Thuleradaren, hvis det første kan falde på plads.

Det er altså også baggrunden for, at Kristeligt Folkeparti er medforlagsstiller til det forslag til vedtagelse, som hr. Jens Hald Madsen tidligere i debatten fremlagde på en række partiers vegne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Lars-Emil Johansen som ordfører.

Lars-Emil Johansen (SIU):

Man skal være absolut blind for ikke at erkende de magtforhold, Grønland er konfronteret med i den sag, vi drøfter i dag. Udfaldet af den danske regerings forhold til USA's ønske om at bruge Thule Air Base til udvikling af deres missilskjold har fra starten været lige så forudsigeligt, som USA's invasion af Irak var det, måneder før Sikkerhedsrådets beslutninger. Saglige oplysninger og demokratisk respekt havde ingen reel indflydelse på resultatet. USA's indsats i Sikkerheds-

rådet var og blev et spil for galleriet, for krigen var besluttet på forhånd.

På samme måde har man i dag en klar fornemmelse af, at den danske regering lang tid før høringerne i Grønland, lang tid før høringerne her i Tinget og før forhandlinger med den grønlandske regering havde besluttet at støtte USA i denne sag. Resten har så været et spørgsmål om at klæde missilsagen pænt på og banke de grønlandske beslutningstagere på plads.

Man kan i dag konstatere, at begge dele er ved at være gennemført, og denne debat kan vel nærmest kun karakteriseres som værende en afslutning på en slags vel tilrettelagt spindoktorproces.

Vi i Grønland har ingen grund til at bilde os ind, at vi kan modstå den magt, som spindes sammen af USA's præsident og den danske statsminister i uskøn samdrægtighed. Det vil da også være en illusion at bilde os ind, at situationen omkring Thule bliver meget bedre af, at vi demonstrerer via et magtesløst nej til ændringerne på basen. Thule er og bliver en fare for Grønland med og uden missilskjold.

Alligevel er vi som udgangspunkt faktisk meget positivt indstillet over for USA og den indsats, USA har gjort for at forsvare os og vores frihed, til forskel fra Danmark, som jo ikke magter at beskytte os, når det kommer til rigtige konfrontationer. Vi har ingen ønsker om at genere USA.

Det, vi har ønsket hele vejen igennem denne proces, er at komme til at forhandle denne sag med USA selv. Det har vi, fordi vi ganske enkelt ikke stoler på den danske regering, og dens hensigter i forhold til Thule. Jeg beklager at måtte sige det, men historien har desværre lært os en ond lektie, hvad det angår, og den sidste tids afsløringer omkring lossepladserne på Thulebasen gør ikke den sag bedre.

Vi stoler ikke et øjeblik på, at Danmark reelt arbejder ud fra grønlandske interesser, når det gælder Thule. Tværtimod er vi overbevist om, at Danmark er fuld af skjulte dagsordener omkring de fordele, Danmark selv tror, de kan opnå hos USA såsom støtte til valg til FN's Sikkerhedsråd, opbakning til milliardbesparelser i forhold til NATO, serviceaftaler til danske firmaer og så fremdeles.

Det næste skridt bliver de kommende forhandlinger med USA og modydelserne for, at vi igen skal lægge land og liv til de potentielle farer, det udgør at være vært for den amerikanske militære udvikling. Der kan vi kun håbe på det